

سه شنبه 17 شهریور 1394-24 ذی القعدة 1436-8 سپتامبر 2015

تولد فیلسوف کبیر و فقیه بزرگ آیت الله «محمدتقی آملی»...

* 17 شهریور در گذر تاریخ

* تولد فیلسوف کبیر و فقیه بزرگ آیت الله «محمدتقی آملی» (1304 ق)
اشاره:

شیخ محمدتقی فرزند ملامحمد آملی در تهران دیده به جهان گشود و در محضر عالمانی چون شیخ عبدالنبی نوری و میرزا حسن کرمانشاهی تلمذ نمود.
مدتی در نجف اشرف از محضر درس میرزای نائینی، آقا ضیاء عراقی و آقا سیدابوالحسن اصفهانی بهره گرفت. سپس به تهران بازگشت و به مدت بیش از چهل سال به تصنیف و تدریس اشتغال ورزید. او فقیه و فیلسوفی گوشه‌نشین بود و از پذیرفتن مسئولیت ریاست خودداری می‌نمود.
آیت الله محمدتقی آملی، تا پایان عمر از نوشتن رساله‌ی عملیه خودداری کرد. حاشیه بر شرح اشارات، دُرِّ الفوائد، رساله‌ی فی قاعدة لا ضرر و... از جمله تألیفات این فقیه و عارف بزرگوار می‌باشند.
سرانجام این حکیم الهی در آخرین روز ماه شوال سال 1391 ق در 87 سالگی دار فانی را وداع گفت و در تهران به خاک سپرده شد.

* افتتاح بانک ملی ایران (1307 ش)
* اعلان جنگ ایران به آلمان و الحاق ایران به اعلامیه ملل متحد (1322 ش)

* وقوع جمعه سیاه و کشتار بی‌رحمانه مردم در میدان شهدای تهران (1357 ش)
اشاره:

فرماندار نظامی تهران ضمن اعلامیه‌های متعدد به مردم هشدار داد که مقررات حکومت نظامی را کاملاً رعایت کند (1357 ش) از اولین ساعات بامداد با وجود انتشار اعلامیه‌های حکومت نظامی در شهر تهران مردم به خیابانها ریختند و به سمت میدان ژاله به حرکت درآمدند، (1357 ش)
تظاهرکنندگان بدون توجه به مقررات حکومت نظامی با شهامت و از جان گذشتگی و ایثار شعارهای خود را که علیه رژیم شاه بود با صدای رسا بیان می‌کردند و کوچکترین توجهی به پاسداری سربازان که به حالت آماده باش در خیابان ها و پشت بامها سنگر گرفته بودند نداشتند، با چند اخطار مأمورین حکومت نظامی، چون مردم متفرق نشدند فرمان حمله صادر شد و قریب دو ساعت میدان ژاله و خیابان های اطراف آن تبدیل به میدان جنگ شد و گلوله های سربازان پشت سر هم به سوی مردم شلیک می‌گردیدند، به طوری که در اولین لحظات تیراندازی در جوی ها خون جاری شد و عده زیادی جان خود را از دست دادند.
مقارن ظهر آرامش در شرق تهران برقرار شد و کشته ها و مجروحین به بیمارستان ها انتقال یافتند. مقامات دولتی تعداد کشته شدگان را 95 نفر و مجروحین را 250 نفر برآورد کردند در حالی که رقم دولتی بسیار کمتر از واقعیت بود. بعدها این روز جمعه سیاه نام گرفت.
در اولین ساعات جمعه، 17 شهریور سال 1357، ارتشبد غلامعلی اویسی، فرماندار نظامی تهران، از رادیوی تهران و حومه، حکومت نظامی را اعلام کرد. مردم که از حکومت نظامی اطلاع نداشتند، پیش از ساعت شش صبح برای چهارمین روز متوالی، از خانه‌ها بیرون آمده و سیل‌آسا، روی به خیابان‌ها آوردند.
مرکز تجمع آنان، میدان ژاله (شهدای کنونی) بود. همین که مردم به خیابان‌ها رسیدند، ناگهان با دیدن تانک‌ها و زره‌پوش‌های نظامی و مأموران مسلسل به دست حکومت نظامی غافلگیر شدند. مأموران مسلح، پس از چند بار اخطار، از زمین و هوا، جمعیت را ناجوانمردانه هدف رگبار مسلسل قرار دادند. در اطراف میدان، جنازه شهیدانی بود که در صحنه نبرد نابرابر، همچنان باقی مانده و خون‌هایی که هر گوشه‌ای از میدان را گلگون کرده بود. در آن روز مزدوران رژیم شاه حتی کسانی را که به خانه‌های دیگران پناه می‌بردند تعقیب کرده و به شهادت می‌رساندند. رژیم پهلوی، تعداد کل شهدای این روز را 58 نفر و این تجمع را نقشه خارجی اعلام کرد. هر چند شمار دقیق قربانیان این حادثه،

هیچ گاه مشخص نگردید ولی آن چه قطعی است، این رقم از چهار هزار نفر افزون بود. از آن روز، هفدهم شهریور 1357، به جمعه خونین تهران معروف گردید.

* روز شهدا (یادواره شهدای به خون خفته هفدهم شهریور 1357 در تهران)
اشاره:

دولت جمشید آموزگار که از نخستین روز های زمامداری، سیاست تحمیق مردم را بکار گرفته بود نتوانست در برابر امواج گسترده انقلاب اسلامی پایداری کند. در این دوره در سال 1357 ه ش هر روز بر دامنه اعتراضات مردمی افزوده می شد و چنین شد که پس از یکسال جمشید آموزگار در چهارم شهریور سال 1357 ه ش مجبور به استعفاء شد و محمد رضا شاه، جعفر شریف امامی را مامور تشکیل کابینه کرد. شریف امامی، اما برنامه دولت خود را آشتی ملی نام نهاد و به نشانه همراهی با مردم تعدادی از مراکز فساد را در کشور بست و تصمیم گرفت که به روحانیان احترام بگذارد. اما اینگونه عوام فریبی ها در تحمیق مردم موثر نیفتاد و در سیزدهم شهریور همان سال راهپیمایی بزرگی پس از نماز عید سعید فطر در تهران بر گزار شد و همین راهپیمایی مقدمه ای شد بر قیام هفدهم شهریور. به منظور احترام نهادن به خون کشته شدگان روز های پیشین، روز شانزدهم از سوی قاطبه مردم تعطیل عمومی اعلام شد و مردم تهران در چنین روزی راهپیمایی عظیمی بر گزار کردند. ماموران رژیم از شب قبل هفدهم شهریور، در میدانی مهم شهر مستقر شده بودند و با هرگونه حرکت مقابله می کردند. در نخستین ساعات روز هفدهم شهریور ارتشبد اویسی از رادیو تهران اعلام حکومت نظامی کرد و بر اساس آن اجتماع بیش از دو نفر در تهران ممنوع شد. مردم تهران اما بدون توجه به این اخطارها سیل آسا به خیابانها روی آوردند و در میدان ژاله (شهدای فعلی) اجتماع کردند. ماموران مسلح چندین بار به مردم اخطار کردند و آنگاه ناجوانمردانه مردم بی سلاح را هدف رگبار مسلح خود قرار دادند. رژیم در حال اضمحلال تعداد کل شهدای هفده شهریور را 58 نفر اعلام کرد اما شمار دقیق قربانیان آن روز هیچگاه مشخص نشد. به گفته برخی از شاهدان رقم شهدای این روز بالغ بر چهار هزار نفر می شد. امام خمینی ره در هجدهم شهریور همان سال با صدور بیانیه ای ضمن محکوم کردن کشتار وحشیانه مردم، دولت شریف امامی را دولتی غیر قانونی و تحمیلی خواند. به مناسبت همین واقعه عظیم، چنین روزی در تاریخ ایران زمین به عنوان روز جمعه سیاه نام گرفت.

* تأسیس مؤسسه تنظیم و نشر آثار «امام خمینی» (ره) (1368 ش)

اشاره:

مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) به منظور جمع آوری، طبقه بندی، حفظ و نگهداری، تنظیم، ترجمه و نشر آثار و اندیشه های حضرت امام خمینی، بنیانگذار کبیر جمهوری اسلامی ایران و همچنین فراهم آوردن امکانات لازم جهت ارائه خدمات تحقیقاتی و آموزشی پیرامون انقلاب اسلامی و سیره آن قائد عظیم الشأن تأسیس گردید. در طی سال های پس از آغاز به کار، این مؤسسه علاوه بر چاپ و نشر کلیه آثار و کتب حضرت امام، به تهیه و توزیع کتب و منابع متعدد در مورد ابعاد شخصیتی امام راحل پرداخته و آنها را در تیراژهای میلیونی منتشر کرده است. همچنین کلیه دست خطها و دست نوشته های آن امام بزرگوار نیز در آن مؤسسه نگهداری می شوند.